

Veden kiertokulku

Kauan odotettu muutos

Zafira kasvoi angolalaisessa Mabuian kylässä tunnin matkan päässä pääkaupunki Luandasta. Zafira käytti päivittäin kolme tuntia veden keräämiseen lähimmästä joesta. Matka oli vaarallinen, eräänäkin vuonna seitsemän Zafiran kaveria joutui krokotiilin hyökkäyksen kohteeksi.

Mutta sitäkin vaarallisempaa oli vesi, jota Zafira kavereineen kantoi kylään. Vesi oli bakteerien saastuttamaa ja ihmiset sairastuivat siitä. Tämän vuoksi Zafirakin sairasteli paljon. Ja silloin kun hän ei ollut itse kipeänä, hän yleensä joutui hoitamaan sairaita veljiään ja sisariaan. Vartuttuaan aikuiseksi Zafira hoiti sairastelevia lapsiaan.

Sitten Angolan hallitus yhteistyössä UNICEFin kanssa rakennutti vesiputken joelta Zafirankotikylään. Putki johti kylän yhteis-

selle vesipisteelle, johon rakennettiin vesihanoja, vessoja, vesialtaita ja suihkuja. Vedensuojattimen avulla varmistettiin, että käytettävä vesi oli puhdasta. Tämän jälkeen ripulitapaukset ja lapsikuolleisuus romahtivat. Myös monet tytöt pääsivät ensimmäistä kertaa kouluun, kun heidän ei enää tarvinnut käyttää päiviään veden kantamiseen.

Zafirankin 13-vuotias naapuri Celine on yksi näistä tytöistä, jotka ovat päässeet kouluun vesiputken rakentamisen myötä. Aiemmin Celinen täytyi kulkea joelle ja takaisin kolme kertaa päivässä. Lisäksi hän tekee muita kotitöitä. Nykyisin hänellä jää aikaa käydä koulussakin, erityisesti kun hänen pikkusisarensa eivät enää sairastele.

Celine ja Zafira perheineen saattavat olla onnekkaita, mutta puhdas vesi ei kuulu vain etuoi-
keutetuille. Puhdas vesi on yksi terveen elämän perusedellytyksistä meille kaikille. *”Äidin täytyy pitää huolta lapsistaan,” Zafira sanoo, ”mutta emme voi tehdä sitä, jos meillä on tarjolla vain likaista vettä.”*

© UNICEF/NYHQ2010-1846/Noorani